

בבית המשפט השלום בירושלים

בית משפט השלום ירושלים
4260/98 א

נ. מדינת ישראל

תאריך פתיחה: 03/03/98

סדר דין: רגיל

סוג עניין: 202

בעניין שבין: 1. זאייד _____

ת.ז _____

2. זאייד _____

ת.ז _____

שניהם מקלנדיה, אזור שדה התעופה עטרות
(מול בית הספר המקצועי השייך לאונר"א)
מזרח ירושלים 97800

כולם ע"י ב"כ עו"ד הישאם שבאיטה ו/או
האלה ח'ורי ו/או אליהו אברם ו/או עלי חיידר
שמענם לצורך המצאת כתבי בית דין הוא
המוקד להגנת הפרט
מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר ז"ל
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים
טל: 02-6283555; פקס: 02-6276317

התובעים

לבין: מדינת ישראל - משרד הבטחון
באמצעות פרקליטות מחוז תל אביב (אזרחי)
רח' הנרייטה סולד 1
תל אביב 64921
טל: 03-6970282; פקס: 03-6918541

הנתבעת

מהות התביעה: נזקי גוף
סכום התביעה: 22,000 ש"ח

כתב תביעה

1. התובע 1 הינו יליד שנת 1932 (להלן: "התובע"). התובעת 2 הינה ילידת שנת 1941 ואישתו של התובע 1 (להלן: "התובעת").
התובעים 1 ו-2 (להלן: "התובעים") מתגוררים בקומה השלישית בבית בן שלוש קומות שנמצא במחנה הפליטים קלנדיה באזור שדה תעופה עטרות, מזרח ירושלים (להלן: "הבית").

2. הנתבעת הינה והיתה בזמנים הרלוונטיים לעובדות התביעה אחראית על פעולות חיילי צה"ל, פעולות כוחות הבטחון האחרים ופעולות רשויות החקירה בצה"ל ובמטרה.
3. בתאריך 2.11.95, בסביבות השעה 7:00 בבוקר או בסמוך לכך, עת היתה התובעת בביתה יחד עם שלוש בנותיה ונכדיה הקטנים, הבחינה מבעד לחלון בשלושה חיילי צה"ל (להלן: "החיילים") יוצאים מג'יפ צבאי שחנה סמוך לבית ועולים לגג ביתם של התובעים.
4. לאחר מספר רגעים, ירדו החיילים מגג הבית ודפקו על דלת ביתם של התובעים. התובעת סירבה לפתוח תוך שהיא טוענת שאין ברשותה מפתחות אך החיילים התעקשו והמשיכו לדפוק בחוזקה על דלת הבית.
5. משהמשיכה התובעת 2 בסירובה, הסתובב אחד החיילים מסביב לבית, נכנס דרך אחד החלונות הפתוחים אל תוך הבית ופתח לחבריו את דלת הכניסה.
6. לאחר כניסתם לבית, דרשו החיילים מכל בני המשפחה, כשבעה במספר, לצאת מהבית. משסירבו בני המשפחה למלא אחר דרישתם, דחפו החיילים בכוח את בני המשפחה לכיוון דלת הכניסה, תוך שהם מטיחים בהם קללות גסות.
7. כמו כן, אחד החיילים זרק את מזוודות בתם של התובעים - שבאה לביקור אצל הוריה - אל מחוץ לבית.
8. בנוסף, אחד החיילים נטל כיור שהיה מונח בצד לצורך הרכבתו - שכן התובעים היו בתקופת שיפוצים - זרק אותו בחוזקה על הריצפה וגרם לשבירתו.
9. בד בבד חזר התובע מעבודתו כשומר באזור הכותל בעיר העתיקה. עם כניסתו לביתו, הבחין בחיילים המנסים לדחוף בכוח את בני משפחתו מחוץ לבית. התובע, המום ומזועזע, שאל את בני משפחתו מה קורה ומיד לאחר מכן, ביקש מהחיילים אישור כניסה ו/או חיפוש תוך שהוא דורש מהם לצאת מיד מביתו.
10. החיילים התנפלו לפתע על התובע והחלו מכים אותו בידיהם על פניו, ראשו וכן בועטים ברגליו.
11. משראו אישתו ובנותיו של התובע מחזה קשה זה, החלו לצעוק. לאחר מספר רגעים, הגיעו לבית מנהל סוכנות אונר"א במחנה בליווי עוזרו וניסו לדבר אל לבם של החיילים שיצאו מהבית אך ללא הועיל, שכן החיילים התעקשו להישאר בבית.
12. התובע הצליח לצאת מביתו ופנה בליווי וברכב בנו, _____, לתחנת המשטרה ברמאללה לצורך הגשת תלונה.

במשטרת רמאללה ולמשמע פרטי הארוע, התלוו שלושה שוטרים לבית התובע, דפקו על הדלת והפצירו בחיילים, שהתבצרו כאמור בתוך הבית, לצאת מהבית.

12. רק לאחר דקות ארוכות ולאחר שהגיע קצין צבא, נעתרו החיילים לבקשה לצאת מהבית.

לבקשת השוטרים, התובעים נסעו שוב לתחנת המשטרה ברמאללה, לצורך הגשת תלונה.

מצ"ב אישור בדבר הגשת תלונה כנספת א' לכתב התביעה וכחלק בלתי נפרד ממנו.

13. לאחר שחזרו התובעים לביתם, הם הבחינו בנזקים הרבים שנגרמו על ידי החיילים, כפי שמפורט להלן. שוב יצוין כי התובעים היו בתקופת שיפוצים ופריטים רבים היו מונחים על הריצפה בבית לצורך הרכבתם:

א. כיור שבור (היה מונח בצד לצורך הרכבתו)

ב. ארבעה לוחות שיש שנועדו להרכבה עד אדן החלון, שבורים כולם.

ג. לוחות קליטה של דוד השמש שעל גג הבית שבורים.

ד. נגרמו נזקים לבית.

14. יצוין שעוד באותו יום, ביקרו בבית התובעים מספר חיילים על מנת לבדוק את הנזק שנגרם לתובעים.

15. בעקבות תלונת התובעים ונסיונם לעקוב אחר מהלך תלונתם, קיבלו התובעים באמצעות עמותת "המוקד להגנת הפרט" מכתב ממשטרת רמאללה, מתאריך 6.12.95 לפיו חומר החקירה הועבר לטיפול מצ"ח ירושלים. מצ"ב העתק ממכתב זה כנספת ב' לכתב התביעה וכחלק בלתי נפרד ממנו.

16. נסיונות בירור נוספים שנעשו, נענו לבסוף במכתב מפרקליטות פיקוד מרכז מתאריך 4.6.97 בזו הלשון: "מבירור במצ"ח עולה כי האירוע שבנדון לא נחקר על ידם. במהלך שנת 95, אכן הועברו מזכרים ממ"י, אך לא צורף אליהם חומר חקירה כלשהו, ולא נפתחה חקירה בעניין האירוע."

מצ"ב העתק ממכתב זה כנספת ג' לכתב התביעה וכחלק בלתי נפרד ממנו.

אחריות שלוחי הנתבעת

תקיפה

17. התובע יטען כי הכאתו בכל חלקי גופו על ידי חיילי צה"ל, שלוחי הנתבעת, מהווה תקיפה כמשמעותו של מושג זה בסעיף 23 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש] תשכ"ח-1968.

רשלנות

18. התובע יוסיף ויטען כי מעשה התקיפה של החיילים, שלוחי הנתבעת, מהווה עוולת רשלנות בפני עצמה.
19. בנוסף, התובעים יטענו כי החיילים, שלוחי הנתבעת, התרשלו ורשלנותם התבטאה בין היתר במעשים ו/או במחדלים כדלקמן:
- א. חרגו מסמכותם ופעלו בניגוד להוראות מטכ"ל ו/או צווי ו/או הנחיות צה"ל.
- ב. היכו והתעללו בתובע ללא שום סיבה ו/או הצדקה שבדין.
- ג. לא עשו כל שביכולתם של חיילים ו/או כוחות בטחון סבירים לעשות בכדי למנוע את אירוע הנזק.
- ד. התנהגו ופעלו בניגוד להתנהגות שניתן לצפות מחיילים סבירים ונבונים באותן נסיבות.
- ה. לא נקטו במידת הזהירות הסבירה ו/או הראויה ו/או במיומנות הסבירה ו/או הראויה בכך שהיכו את התובע וגרמו לנזק לרכוש התובעים על לא עוול בכפם.
- ו. שברו ופגעו ברכושם של התובעים ללא כל הצדקה ו/או ללא שפעולת החיפוש הצריכה ו/או חייבה פגיעה שכזו.
20. בנוסף, התובעים יטענו כי רשויות החקירה התרשלו אף הן ורשלנותן מתבטאת בין היתר במעשים ו/או במחדלים כדלקמן:
- א. פעלו בניגוד לדין בכך שלא חקרו את נסיבות האירוע חרף העובדה כי התובעים הגישו תלונה בגין הארוע דקות ספורות לאחר האירוע
- ב. לא השתמשו במיומנות הסבירה ו/או הראויה כדי לעמוד על זהות המעוולים שלוחי הנתבעת ולהגיע לחקר האמת.
- רשויות החקירה אשר קיבלו את התלונה זמן קצר אחרי האירוע נשוא התביעה, לא פתחו בחקירה כלל ו/או לא דאגו ו/או לא פיקחו על פתיחת חקירה ו/או לא פיקחו על ניהול החקירה ו/או לא ביצעו כל רישום על חקירת האירוע ובדיקתו.
- ג. לא ביצעו את תפקידם כראוי ו/או כמתחייב על פי הדין ו/או פעל בניגוד לדין ונהגו לא כפי שרשויות חקירה סבירות ומיומנות הי נוהגות בנסיבות דומות.

ד. גילו זלזול ו/או חוסר זהירות ו/או קלות דעת בתלונתם של התובעים תוך כדי התעלמות טוחלטת מתלונתם ומזכויותיהם ובכך מנעו מהם כל סיכוי להפרע על נזקיהם מידי המעוולים הישירים.

הפרת חובות חקוקות

21. התובעים יוסיפו ויטענו כי החיילים, שלוחי הנתבעת, הפרו חובות חקוקות שבדין אשר נועדו לפי מובנן הנכון, להגן על סוג האנשים עימם נמנים התובעים וכי הפרת חובות אלו גרמו לנזקים להם טוענים התובעים.

22. התובעים יטענו כי החיילים הפרו את החובות החקוקות כמפורט להלן:
א. סעיף 280 (1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: ה"חוק"), האוסר שימוש לרעה בכוח המשרה על ידי עשיית מעשה שרירותי הפוגע בזכותו של אחר.

ב. סעיף 280 (2) לחוק האוסר כניסה למגוריו של אדם נגד רצונו, בניגוד לדין.

ג. סעיפים 379, 380 ו-382 לחוק, האוסרים תקיפה ותקיפה בנסיבות מחמירות.

ד. סעיף 447 לחוק האוסר כניסה לנכס כדי להפחיד המחזיק בנכס כאש הנכנס נושא נשק חם.

ה. סעיף 452 לחוק האוסר היזק בזדון על ידי הריסת נכס או פגיעה בו במזיד ושלא כדין.

ו. סעיף 70 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955, האוסר כל מעשה הגורם או העלול לגרום נזק לרכוש.

ז. סעיף 72 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955, האוסר כל מעשה הגור או עלול לגרום חבלה לגופו או נזק לבריאותו של אדם אחר.

ח. סעיפים 129 ו-130 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955, האוסרים כל התנהגות מבישה והתנהגות שאינה הולמת.

ט. סעיפים 2 ו-3 לחוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, האוסרים פגיעה בגופו, בכבודו ובקניינו של כל אדם באשר הוא אדם.

אחריות הנתבעת

23. התובעים יטענו כי הנתבעת אחראית באחריות שילוחית בגין מעשיהם ו/או מחדליהם דלעיל של החיילים והרשויות החוקרות, בהיותם שלוחיה ו/או עובדיה ו/או פועלים מטעמה.

24. כמו כן, התובעים יטענו כי הנתבעת אחראית באחריות ישירה לנזקים שנגרמו לתובע עקב רשלנות ו/או הפרת חובה חקוקה, המתבטאים בין היתר במעשים ו/או במחדלים הבאים:

א. לא פיקחה ו/או לא פיקחה כראוי על מעשיהם ומחדליהם של החיילים, שלוחיה, ו/או פעלה בחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה על אנשים המסורים לאחריותה.

ב. לא דאגה להדריך ו/או להורות לחיילים שלא להשתמש לרעה בסמכות ולא לעשות מעשה שרירותי הפוגע בזכותם של אחרים ובכללם התובעים.

ג. לא דאגה להדריך כראוי את החיילים ו/או להגדיר להם את דבר חובתם בקיום הסדר הציבורי, שלום הציבור ובטחוננו.

ד. לא דאגה להבהיר לחיילים את הוראות מפקדת המטכ"ל ו/או פיקחה והדריכה שלא כראוי על ביצוע ההוראות הנ"ל ו/או לא נתנה הוראות בטיחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידאה כי אנשים המסורים להדרכתה ולפיקוחה ידעו או ישמרו עליהן.

ה. לא דאגה להדריך כראוי את אנשי רשויות החקירה ו/או לפקח על פעולותיהם ו/או להכשיר כוח אדם מיומן ומתאים שיבצע את מלאכת החקירה כראוי.

ו. לא פיקחה כלל ו/או במידה מספקת על פתיחת החקירה בגין תלונת התובע ו/או ניהולה ו/או על רישום מימצאיה.

נזקי התובע

25. כתוצאה ממעשה התקיפה של החיילים כמפורט לעיל, נגרמו לתובע חבלות קלות ושריטות בכל חלקי גופו. יצוין שהתובע הינו יליד שנת 1932 כאמור, ובזמן הארוע היה בן כ-63 שנים ועל כן תקיפתו והפגיעה בו הינם חמורים שבעתיים.

26. כמו כן, התובע הוכה כאמור לאחר שראה את אישתו ובנותיו נדחפות בביתו שלו על ידי החיילים. התובע היה המום ומזועזע למראה מחזה קשה זה.

כתוצאה מכך, נגרמו לתובע עוגמת נפש, כאב וסבל, טראומה וצער רב והוא מעמיד את תביעתו בגין נזקיו הנ"ל על סך של 15,000 ש"ח.

27. התובעת הינה ילידת שנת 1941 וסבלה בזמן הארוע וסובלת עדיין מלחץ דם גבוה. במהלך הארוע וכתוצאה ממנו ולאחר זריקת מזוודות בתה אל מחוץ לבית, חשה התובעת לפתע בסחרחורת ועל כן ירדה לקומה הראשונה

על מנת לנוח.

28. פלישת החיילים לביתה דחיפותיהם והתנהגותם הברוטאלית, כפי שתוארה לעיל, בעוד התובעת נמצאת כאמור חסרת אונים עם שלוש בנותיה, פגעה ברגשותיה וברגשות בנותיה ונכדיה, הפחידה אותה שלא לצורך וגרמה כאב, סבל ועוגמת נפש מיותרים ובלתי מוצדקים.
בגין נזקים אלו התובעת מעמידה את תביעתה על סך של 5,000 ש"ח.

29. כמו כן, כתוצאה מהארוע, נגרמו לתובעים נזקי רכוש כפי שפורט בסעיף 13. התובעים מעריכים את סכום תביעתם בגין נזקים אלו על סך גלובאלי של 2,000 ש"ח.

30. כל הטענות הנטענות בכתב התביעה זה נטענות במצטבר או לחילופין או משלימות זו את זו, הכל לפי העניין, הקשר הדברים והדבקים. בכל מקו בתביעה שבו מיוחס מעשה או מחדל או שבו נטענה טענה ביחס לנטל הראיה או המחדל, נטענת טענה זו כנגד הנתבעת וכן כנגד עובדיה, נציגיה ושלוחיה, בהתאמה, והכל לפי הקשר הדברים.

31. לבית המשפט הנכבד הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה.

32. אשר על כן, בית המשפט הנכבד מתבקש להזמין את הנתבעת לדין ולחייבה לשלם לתובעים את מלוא נזקיהם על סך 22,000 ש"ח וכן לחייב את הנתבעת בתשלום הוצאות משפט והכל בצירוף הפרשי הצמדה ורביית מתאריך הגשת התביעה עד תאריך התשלום בפועל.

הישאם שבאיטה, עו"ד
ב"כ התובעים

לוט: נספחים

ירושלים, היום 3 לחודש מרץ, שנת 1998

(ת.ש. 4677, מ.מ. 20184)